

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2001, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα η προβλεπόμενη στο άρθρο 86, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων κύρωση, ήτοι η παύση χωρίς κατάργηση του δικαιώματος συντάξεως,
- να ακυρώσει κάθε σχετική και/ή συνεπακόλουθη απόφαση,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα 12 500 ευρώ ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Cour d'appel de Bruxelles έκρινε τον προσφεύγοντα ένοχο για σειρά εγκληματικών πράξεων. Εντούτοις, το Cour d'appel διέταξε την υπό όρους αναστολή εκτέλεσεως της ποινής επί πενταετία για λόγους αποτροπής της κοινωνικής απαξιώσεως του προσφεύγοντος.

Ακολουθώς και λαμβανομένης υπόψη, μεταξύ άλλων, της βαρύτητας των πράξεων, η Επιτροπή επέβαλε στον προσφεύγοντα την πειθαρχική κύρωση της παύσεως χωρίς κατάργηση του δικαιώματος συντάξεως.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας. Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η πειθαρχική κύρωση είναι δυσανάλογη σε σχέση με τη βαρύτητα που έχει για το όργανο και με την υπηρεσιακή του κατάσταση. Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του άρθρου 7 του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

Προσφυγή του Pierre Tomarchio του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 28 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-201/02)

(2002/C 233/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Pierre Tomarchio, κάτοικος Νανσύ (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Nicolas Lhoest με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υπέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 28 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2001, με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο αρνήθηκε να κατατάξει τον προσφεύγοντα στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας του σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων·
- να ακυρώσει, στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, την ρητή απόφαση που το Ελεγκτικό Συνέδριο εξέδωσε στις 26 Φεβρουαρίου 2002, με την οποία απέρριψε τη διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει ο προσφεύγων βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως·
- να καταδικάσει το Ελεγκτικό Συνέδριο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην υπό κρίση υπόθεση, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσβάλλει την άρνηση της ΑΔΑ να τον κατατάξει στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας του, κατά την πρόσληψή του με βαθμό Β5, κλιμάκιο 3, κατόπιν της εγγραφής του στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/B/340.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται:

- την ύπαρξη, εν προκειμένω, ουσιωδών πλανών καθώς και προδήλων πλανών εκτιμήσεως αναφορικά με τα διπλώματά του, τον χρόνο και την καταλληλότητα της επαγγελματικής πείρας του σε σχέση με την προς πλήρωση θέση καθώς και το ύψος των αποδοχών του στις θέσεις που είχε διαδοχικώς καταλάβει·
- παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας.

Προσφυγή της εταιρίας The Sunrider Corporation κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση T-203/02)

(2002/C 233/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία The Sunrider Corporation, εκπροσωπούμενη από τον Axel Kockläuner, του γραφείου Meissner, Bolte & Partner, Μόναχο (Γερμανία), άσκησε στις 2 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Έτερος διάδικος στη δίκη ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν ο Juan Espadafor Caba, κάτοικος Γρανάδας (Ισπανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του καθού, της 8ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση R 1046/2000-1·
- καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως:

- Παράβαση του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε επαρκώς η κανονική χρήση του σήματος του ανακόπτοντος
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 διότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως ως προς ορισμένα προϊόντα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:

Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση:

Το λεκτικό σήμα «VITAFRUIT» για ορισμένα αγαθά των κλάσεων 5, 29 και 32 (μεταξύ άλλων: μπίρες, μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, χυμοί φρούτων και λαχανικών· σιρόπια και άλλα σκευάσματα για τν παρασκευή ποτών· αφεψήματα και βιταμινούχα ποτά)

Δικαιούχος κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού σημείου:

Juan Espafador Caba

Εμπορικό σήμα ή διακριτικό γνώρισμα αντιταχθέν κατά τη διαδικασία ανακοπής:

Το εθνικό σήμα «VITAFRUIT» για προϊόντα των κλάσεων 30 και 32 (μεταξύ άλλων: μη αλκοολούχα ποτά και αεριούχα ποτά μη θεραπευτικού χαρακτήρα, χυμοί φρούτων χωρίς ζύμωση, λεμονάδες, πορτοκαλάδες, κρύα ποτά, σόδες)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Δέχθηκε την ανακοπή κατά το μέτρο που αφορούσε τα προϊόντα «χυμοί φρούτων και λαχανικών χωρίς ζύμωση, λεμονάδες, πορτοκαλάδες», και καθόσον στρεφόταν κατά των προϊόντων «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, χυμοί φρούτων και λαχανικών· σιρόπια και λοιπά σκευάσματα για την παρασκευή ποτών· αφεψήματα και βιταμινούχα ποτά»

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απέρριψε την προσφυγή του προσφεύγοντος

Προσφυγή της Δημοτικής Αρχής της Champagne και λοιπών κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 10 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση T-212/02)

(2002/C 233/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Δημοτική Αρχή της Champagne και λοιποί, του καντονίου Vaud (Ελβετία), εκπροσωπούμενοι από τους Denis Waelbroeck και Annick Vroninks, avocats, άσκησαν στις 10 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή/αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες/ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2002/309/ΕΕ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής «σχετικά με τη Συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας, της 4ης Απριλίου 2002, για τη σύναψη επτά συμφωνιών με την Ελβετική Συνομοσπονδία» ως εκ του ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενέκριναν δι' αυτού το άρθρο 5, παράγραφος 8, του τίτλου II του παραρτήματος 7 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων («ρήτρα Champagne»).